

2006.
november

„Nem akarunk
Szomorkodni amiatt,
hogy elvesztettük őket.
Inkább hálások vagyunk
azért,
hogy a mieink voltak
és most is hozzánk
tartoznak...
Aki hazatért az Úrhoz,
továbbra is tagja marad
Isten nagy családjának.
Csak előrement,
hogy mi is kövessük.”

Szent Jeromos

Hangverseny

November 19. vasárnap,
este 7 óra

Az Esztergomi Dobó
Gimnázium jubileumi
kórusának hangversenye

*Minden érdeklődőt
szeretettel várunk.
A belépés díjtalan.*

ÜZENET

Halottak napjára

November első napjai: Mindenszentek, Halottak napja. Ilyenkor a halálról, az elmúlásról beszél minden és mindenki: maga a természet, a temetők csendje. Az ember azonban szeretne a titkok mögé látni. Örök vágya, hogy bepillantson a másik világ titkaiba. Jól kifejezi ezt a vágyat az a síremlék, melyet egy római temetőben, a Campo Santo Veranóban láttam. Egy kőkoporsó, melynek fedelét egy gyermek próbálja felnyitni és belelátni abba. A gyermeki kíváncsiság mögött már ott rejtezik a vágy az örök élet után.

A hívő ember sok vigasztalást meríthet a Szentírásból. Amikor például Szent Pál apostol a halottak sorsáról beszél, nem akar tájékozatlanságban hagyni bennünket, nehogy mi is beálljunk azok táborába, akik úgy szomorkodnak, "mint akiknek nincs semmi reményük" (1Tessz 4,13). A mi reménységünk alapja a feltámasztott Úr, az élő Jézus Krisztus, mert hisszük és tudjuk, hogy Isten vele együtt minket is feltámaszt. És azt is tudjuk az Apostollal, hogy "ha földi sátrunk összeomlik, Istentől kapunk lakóhelyet, örök otthont a mennyben, amit nem emberkéz épített" (2Kor 5,1).

Ha élő hittel forgatjuk a Biblia lapjait, még sok hasonló gondolattal erősíthetjük a föltámasztásba és az örök életbe vetett reményünket. Együtt vallhatjuk a fiatalon eltávozott zeneszerzővel, Mozarttal: "A halál képe már nemcsak nem félelmetes előttem, hanem nagyon sok vigasztaló és megnyugtató van benne számomra... Sohasem fekszem le anélkül, hogy meg ne gondolnám: holnap - bármennyire is fiatal vagyok,- talán már nem leszek itt.". Ahhoz, hogy meghalva is éljünk, szükséges úgy élnünk, mint egy bármikor meghalni készülő: ez a mélységes keresztény tanítás olvasható latinul Poggio del Monte di Auxia bíboros (+1483) sírfeliratán, a római Szent Szabina bazilikában.

Életünket, minden cselekedetünket mindig az örökkévalósághoz kellene mérnünk, hisz Gonzága Szent Alajos jelmondata szerint "Quid hoc ad aeternitatem? Mit ér mindez az örökkévalósághoz mérten?" Valahogy úgy, mint Morus Szent Tamás, a hithű vértanú angol kancellár. Mikor felesége azzal biztatta, hogy hitének megtagadása által akár még húsz évet is boldogan együtt élhetnének, így felelt: " Ó Asszony, legalább ezer évet ígértél volna! De ne kívánd tőlem azt hogy húsz évért lemondjak az örökkévalóságról". Ma oly sokan nem húsz évért, hanem csupán pillanatokig tartó örömeikért is lemondanak az örökkévaló Istenről. Pedig MÉG MA számon kérhetik lelkünket. Az őszinte megtérésre azonban sohasem késő, de lehet hogy épp ez a pillanat az utolsó. Úgy éljünk, hogy halálunk óráján mi is halljuk majd Jézus szavait: "Bizony mondom neked, MÉG MA velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23, 43).

Halottak napján pedig imádkozzunk az elhunytakért, ahogy arra egy római sírvers figyelmeztet minket a II. század közepéről: "Az Egyház volt az anyám, a jóságos Isten az atyám. Kérlek Testvérek, hogy amikor idejöttök imádkozni, és fohászaikkal kérlelitek az Atyát és Fiút, gondoljatok rám, és emlékezzetek meg rólam, hogy a mindenható Isten örökre mentse meg azt, akit szeretett".

Bognár István

Ősz

Iskolánk udvarán
Fúj a szél, fúj a szél,
Hullik a fákról a
Szomorú falevél.

Megeredt az eső
Csepereg, csepereg.
Sose jössz vissza már,
Gyönyörű kikelet?

Lobbanj fel, rőzseláng,
Pattogó, pattogó!
Holnap már itt a tél,
Vág a szél, hull a hó.

Kemenes Inez

Vacog a fák kormos ága

Szél rázza az ős gubancát
Tüske tépi kopott rongyát

Bíbor hull a horpadt tájra
Vacog a fák kormos ága

Lúdbőröznek szürke vizek
Fázik a dal, indul délnek

Rőt szakállú hegy fejére
Hósipkát fúj tél tündére

Sulyok Gizella

Mária kegyhelyek Mária országában

Drégely-Hont-Csitár III.

1976-ban óriási harc robban ki az ősi kegyhely fellendülése miatt. Tisztségéből elmozdították a hontiak az ügybuzgó kegykápolna-gondnokot, és az esztergomi érsek vikáriusának bevonásával a honti plébános megtiltotta, hogy a búcsúra jövő papok itt misézhesenek. Egyúttal bezárták a búcsúsok előtt a kegykápolna ajtaját is, és ennek a kulcsát a honi pap magához ragadta. Kijelentették, hogy Drégely-Hont-Csitár nem búcsújáró hely, csak a hontiak kápolnája, ezért ide senki másnak nincs joga belépnie. Mivel a Boldogságos Szűz itteni tiszteletének föllendítésében az ipolyvecei plébános, Ipolyvölgyi Németh József „zarándok atya” nem tudott és nem is akart leállni, é nem tudott belenyugodni az igazságnak nem megfelelő intézkedésbe, ezért őt egyházi részről többszörösen megfenyegették. (Lékai bíboros), és hogy 1977 augusztusában már ne rendezhesse meg a hagyományos Szent István-napi ünnepséget – melyen 1976-ban kb. 800 ember volt jelen – alattomosan nyugdíjazták. Tehát elüldözték e közelből a zarándok atyát, leállították e kegyhely körüli buzgókodást, és a kegyhely privát látogatásától is eltanácsolták. Ám ekkor a zarándokok, különösen a drégelypalánkiak kezdtek harcolni a Szűzanya drégely-hont-csitári jogaiért. Egyre többen jöttek a szent forrásokhoz egyénenként és csoportosan, most már azért is hogy a Szűzanya kezéből átvegyék az élet könyvét, a Bibliát. Az 1970-es évekig áldozócsütörtökön volt a főbúcsú, szentbeszéddel, évi egy misével, de az ünnep magyarországi eltörlése miatt a rákövetkező vasárnapon tartották meg. A napot a hontiak igyekeztek „eltitkolni” az idegenek előtt, hogy csak „ők” vehessenek részt ezen a búcsún. De a Máriát szerető híveket nem lehetett becsapni. Megneszelték az időpontot és fittyet hányva a hontiakra, tömegesen jöttek el a Magyarok nagyasszonyának búcsújára. Mikor a Nagy Ellenkező halála után Vincze Zoltán atya személyében új plébános jött Hontra, ő a régi áldozócsütörtök napjára helyezte vissza Hont-Csitár nagybúcsúját, és évi 11 hivatalos szentmisét iktatott be. Márciustól havonta egyet-egyet. Vincze páter lehetővé tette a vendégpapok misézését is, továbbra is kirekesztve ebből a kegyből Ipolyvölgyi Németh József zarándok atyát – aki kényszernyugdíjazása utána balassagyarmati remetiségbe vonult vissza a Szent Norbert védelme alatt. VI. Pál pápa, 1977 nyarán apostoli áldását küldte a hont-csitári kegyhelyek és Ipolyvölgyi Németh József atyának, és mindazoknak, akik itt a papi hivatásokért imádkoznak. 1978 szeptember 17-én a csongrádi zarándokok külön autóbusszal jöttek ide és hozták magukkal, azt a földet a római Tre Fontanétól – amit a csitári zarándokok megbízott kalauza vegyített a Három Szent Forrás melletti földbe. E jelképes cselekedet azt hirdette, hogy a római Tre Fontáne és a hont-csitári Szent Források immáron testvéri szeretetben ölelkeznek össze a pápai áldás és buzdítás szeretetével. 1978 december 8-án a budapesti zarándokok a Szereteláng engesztelő imamozgalom kegyhelyévé, nemzeti központjává avatták Drégely-Hont-Csitárt. 1979 április 26-i kezdettel az esztergomi érsek vikáriusa, Vayai István Úr levélben biztosította a hont-csitári zarándokok jogait, kijelentvén, hogy itt bármikor bárki ájtatoskodhat. 1979 július 17-én a balassagyarmati búcsúsok Karancsság-Szentkútnál járva egy előénekes asszonyka imakönyvében egy ősnymtatványra bukkantak. Ez egy csodaszép, régi búcsúénekeket és egy beköszöntő imát tartalmaz. A füzetecske címe: „Trizna lelet” vonult be Drégely-Hont-Csitár történetébe, bizonyítva, hogy Hont-Csitár ősi kegyhely, ahová régen is búcsúsok jártak. 1979 szeptember 8-án kezdetét vette az örök engesztelés. Megjelentek újból az éjszakai virrasztók. Ettől kezdve már nem csak bizonyos napokon, hanem szinte állandó jelleggel jönnek-mennek a zarándokok. A Szűzanya manapság nem lélek nélküli, látványos ceremóniákat akar, hanem bensőséges imát, éneklést, vezeklést és magunkba néző elmélyülést. Immáron szállóigává vált e mondás: Drégely-Hont-Csitár, az örök engesztelés, az állandó, imádkozó, vezeklő szent jövés-menés bázisa.

Szent Márton ünnepe

A történelemből tudjuk, hogy Martinus 317 körül született a pannoniai Savariában (Szombathely). Apja római százados volt, és ő is katonaként szolgált Galliában a későbbi Julianus császár alatt. Márton Keresztény hitre tért, és Ligugé-ban megalapította az első gall kolostort. 371-ben Tours püspökévé választották. 397. november 8-án hunyt el Candes-ban, és állítólag november 11-én temették el. E napot utóbb Szent Márton ünnepévé nyilvánították.

A jótékony Szent Márton mind a mai napig jelen van templomok és múzeumok, énekek és legendák százaiban. De patrónusa ő a pásztoroknak és az állatoknak, a szüretnek és a borivóknak, mulatevőknak is. Számos emlékművet állítottak tiszteletére, helységeket neveztek el róla, és sok gyertyát, méceszt gyújtottak a hozzá fohászok.

Bizonyára már sokan feltették magukban a kérdést: voltaképpen mi köze van Szent Mártonnak a ludakhoz? A régi szokás, hogy Márton napján ludat sütnék, egy legendára vezethető vissza, mely szerint Márton nem akart püspök lenni Tours-ban, ezért elrejtőzött egy libaólban. A ludak hangos gágogása azonban elárulta jelenlétét, amiért később büntetésül valamennyit levágatta.

Egy másik legenda arról számol be, hogy a ludak, prédikáció közben zavarták meg a püspököt; a végkifejlet azonban ugyanaz. Még manapság is sokféle Mártonnap finomságot ismerünk és kedvelünk, a libasült mellé gyakran kerül az asztalra a jótékony szent nevét viselő cipó, fánk, sőt bor is.

Szent Márton és a koldus

"Történt vala egy téli napon, amikor átlovagolt Arniens kapuján, hogy találkozott egy koldussal, aki meztelen vala, és senkitől sem kapott alamizsnát. Akkor Martinus megértette, hogy neki kell segítenie a szerencsétlen; kivonta kardját, és két részre vágta köpenyét, egyetlen megmaradt tulajdonát, és az egyik felét a koldusnak adta, a másik felét pedig megint magára terítette. A rákövetkező éjszakán látta feléje jönni Krisztust, abba a köpenydarabba öltözött, amelyet ő a koldusnak adott. És az Úr így szóla a körülötte álló angyaloknak: "Martinus, aki még nincs megkeresztelve, ruházott fel engemet"

Névnepköszöntő

Isten éltesse minden kedves olvasót, aki novemberben ünnepli névnepját!

Szent Márton

Porres-i Szent Márton

1569-1639

domonkos harmadrendi laikus szerzetes

Ő a patrónusa: Perunak

Ő a védőszentje: a mulattoknak, az egészségügyi dolgozóknak, a betegápolóknak és az elesetteknek, valamint a fürdőmestereknek.

Az ő segítségét kérik: faji megkülönböztetés megszüntetéséért.

Ő védelmezi: Peru szociális ügyeit és a kórházakat.

Őhöz fohászok: a betegek és a rászorulók.

Attribútumai: rózsafüzér, egerekkel teli kenyérkosár, kereszt, angyal korbáccsal és láncsal.

Ünnepe: november 3.

SZVU/241:

Ki ragyogni látod
élted csillagát,
Halljad a természet
hathatós szavát:
A gyenge és erős,
Félékeny és a hős
Meghal egyaránt.

Légy gazdag vagy koldus,
szolga vagy király,
Ifjú vagy elaggott,
izmos vagy szikár:
Egy csapás, és elejt
És rideg sírba ejt
A kemény halál.

Mint az őszi szellő
fák zöld levelit
Elhordja, úgy járnak
szinte ékeid.
A tilost ne keresd
És tovább ne szeresd,
Mert az elmerít.

...

Ne ígérj magadnak
hosszú életet,
A halál veled jár,
s észre sem veszed:
Hogy élted fonalát
Elmetszi, nem lesz gát
Semmi érdemed.

Hát Istentől rendelt
célodhoz siess:
Örömet mulandó
jókban ne keress;
Hogy, ha int az óra,
A bírói szóra
Bátran ott lehess.

Árpád-házi
Szent Margit Plébánia

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu

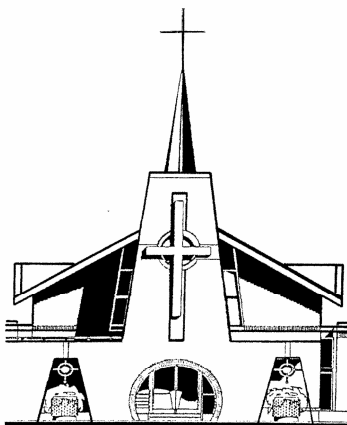
fogaras4@axelero.hu

**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

Az egyházadó
(*egyházközségi hozzájárulás*) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!

Számlaszámunk:
11718000-20382870

Csekken is fizethető!
Csekk a templom bejáratánál található

A KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSÁNAK KOMPENDIUMÁBÓL

204. Milyen kapcsolat van Krisztus föltámadása és a mi föltámadásunk között?

Miként Krisztus valóban föltámadott a halottak közül és él örökké, úgy Ő maga mindenkit föl fog támasztani az utolsó napon romolthatatlan testtel: „Akik jót tettek, azért, hogy feltámadjanak az életre, akik gonoszokat tettek, azért, hogy feltámadjanak a kárhozatra” (Jn 5,29).

205. Mi történik a halálban a testünkkel és a lelkünkkel?

A halálban, amikor elválnak a lélek a testtől, a test romlásba hull, míg a lélek, mely halhatatlan, Isten elé megy ítéletre, és várja, hogy újra egyesüljön a testtel, amikor az az Úr visszatérésekor átalakult formában fog támadni. Hogy miként történik majd a föltámadás, az felülmúlja képzeletünk és értelmünk lehetőségeit.

206. Mit jelent: meghalni Jézus Krisztusban?

Azt jelenti, hogy Isten kegyelmében, halálos bűn nélkül hal meg az ember. Így a Krisztusban hívő az Ő példáját követve a saját halálát át tudja alakítani az Atya iránti engedelmség és szeretet aktusává. „Igaz kijelentés ez: ha meghalunk vele, élni is fogunk vele” (2Tim 2,11).

207. Mi az örök élet?

Az örök élet az, mely azonnal a halál után elkezdődik. Soha nem lesz vége. Mindenki számára különítélet előzi meg, melyet Krisztus mond ki, aki az élők és holtak bírója, és az utolsó ítélet fogja megpecsételni.

208. Mi a különítélet?

A különítélet személyre szóló jutalmazó vagy büntető ítélet, melyet mindenki a halálában megkap Istentől halhatatlan lelkében hitének és cselekedeteinek megfelelően. Ez a megfizetés – közvetlenül vagy megfelelő tisztulás után – belépést jelent a mennyei boldogságba vagy az örök kárhozatra a pokolba.

209. Mit jelent a „mennyország”?

A „mennyország” a legnagyobb és végső boldogság állapota. Mindazok, akik Isten kegyelmében halnak meg és nincs szükségük további tisztulásra, ott vannak Jézus, Mária, az angyalok és a szentek körül. A mennyei Egyházat alkotják, ahol látják Istent „színről színre” (1Kor 13,12), a szeretet közösségében élnek a Szentháromsággal és közbenjárnak értünk.

„Az élet valójában és igazában az Atya, aki a Fiú által a Szentlélekben forrásként árasztja mindnyájunkra a mennyei javakat. És jósága által nekünk, embereknek is az örök élet javait valóban megígéri.” (Jeruzsálemi Szent Cirill)

210. Mi a tisztítóhely?

A tisztítóhely azok állapota, akik Isten barátságában halnak meg, ám jóllehet biztosak örök üdvösségük felől, még tisztulásra van szükségük ahhoz, hogy beléphessenek a mennyei boldogságba.

211. Hogyan tudunk segíteni a tisztítóhelyen tisztuló lelkeknek?

A szentek közösségének erejében a földön élő hívők segíthetik a tisztítóhelyen lévő lelkeket, azáltal, hogy följárják értük közbenjáró imákat, különösen az eucharisztikus áldozatot, valamint alamizsnákat, bűcsúkat és bűnbánati cselekményeket.

212. Mi a pokol?

Azoknak örök kárhozata, akik szabad döntésük által halálos bűnben halnak meg. A pokol fő büntetése az örök elszakítottág Istentől, aki egyedüli élete és boldogsága az embernek, s az ember erre az életre és boldogságra lett teremtve és erre vágyott. Krisztus ezt ezekkel a szavakkal fejezi ki: „Távozzatok tőlem, átkozottak az örök tűzre” (Mt 25,41).

213. Hogyan egyeztethető össze a pokol léte Isten végtelen jóságával?

Jóllehet Isten azt akarja, hogy „mindenki bűnbánatot tartson” (2Pt 3,9), mivel az embert szabadnak és felelősnek teremtette, tiszteletben tartja döntéseit. Ezért maga az ember az, aki önhatalmúlag szándékosan kizárja magát az Istennel való közösségből, ha halálának pillanatáig megátalkodik a halálos bűnben és elutasítja Isten irgalmas szeretetét.

214. Mi az utolsó ítélet?

Az utolsó (egyetemes) ítélet a boldog életre vagy az örök kárhozatra szóló ítéletben áll, melyet az élők és holtak bírájaként visszatérő Úr Jézus mond ki „igazakra és bűnösökre” egyaránt (ApCsel 24,15), akik mind összegyűlnek Őelőtte. Ezen utolsó ítéletet követően a föltámadott test részesedik abban a jutalomban vagy büntetésben, amit a lélek a különítéletkor kapott.

215. Mikor fog megtörténni ez az ítélet?

Ez az ítélet a világ végén fog megtörténni, aminek a napját és óráját egyedül Isten ismeri.

(A KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSÁNAK KOMPENDIUMA megtalálható a Szentsek honlapján www.vatican.va.)